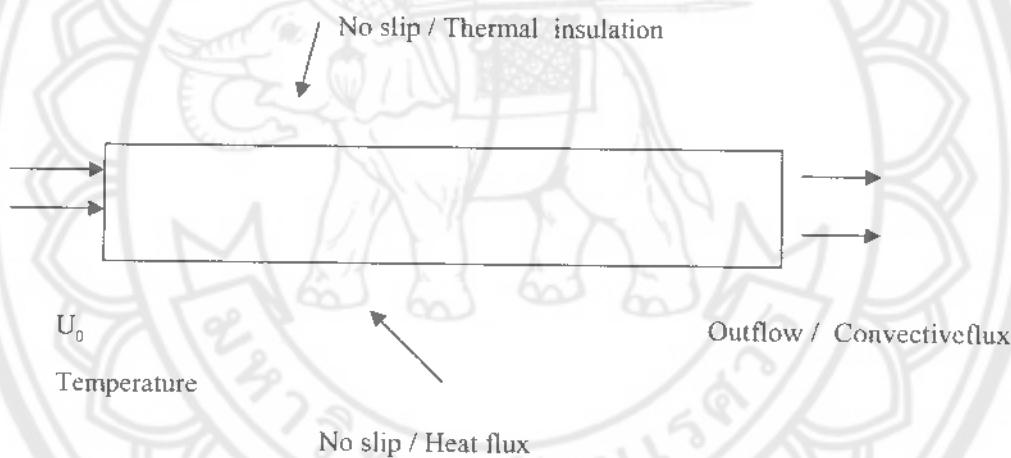

บทที่ 3 วิธีการทดลอง

บทนี้เป็นการแสดงวิธีการคำนวณการไหลของอากาศผ่านช่องการไหลที่มีพื้นผิวเป็นร่องรอยๆ และรอยหยุ่น โดยใช้โปรแกรม COMSOL 3.2 b ซึ่งเป็นวิธีไฟไนต์อเลิมเม้นต์ โดยเริ่มจากการอธิบายวิธีทางของโจทย์ สภาวะขอบเขต สมการที่ใช้ในการคำนวณ (Governing Equation) ซึ่งสืบเนื่องมาจากกฎการอนุรักษ์ (Conservation Laws) และพารามิเตอร์ที่ได้ศึกษา ที่มีผลผลกระทบต่อการไหลและการถ่ายเทความร้อน ผลที่ได้จากการคำนวณของพื้นผิวทั้งสองจะนำมาเปรียบเทียบกับผลของการไหลผ่านช่องการไหลที่ทำด้วยแผ่นเรียบ

3.1 สภาวะขอบเขต

การศึกษาลักษณะการไหลของอากาศของแบบจำลองดังรูปที่ 3.1 โดยที่ทางเข้าของช่องการไหลกำหนดให้เป็นแบบการพัฒนาอย่างเต็มที่ (Fully developed) ผนังด้านบนและด้านล่างกำหนดให้เป็นการไหลที่ไม่มีการเสียดทาน (No slip) โดยพิจารณาพื้นผิวด้านบนเป็นฉนวน

รูปที่ 3.1 การกำหนดสภาวะขอบเขตของโภmenของการคำนวณ
จากการกำหนดสภาวะขอบเขตต่างๆ อธิบายได้ดังนี้

- กำหนดให้อากาศมีค่าความเร็วที่ตำแหน่งทางเข้า (Inflow) เป็น U_0 โดยความเร็วนี้จะเป็นความเร็ว

ตามแนวแกนนอน (x) ตามสมการ $U = U_0$

- กำหนดให้ตำแหน่งผนังด้านบนด้านล่าง (No Slip) มีค่าความเร็วตามแนวแกนนอน (x) มีค่าเป็นศูนย์ เขียนให้อยู่ในรูปตามสมการ $U = 0$
- กำหนดให้ตำแหน่งทางออก (Outflow) เป็นการไหลแบบไม่มีความดัน ดังสมการ $P = 0$
- กำหนดให้ตำแหน่งทางเข้ากำหนดให้ค่าอุณหภูมิ (T) กองที่เท่ากับอุณหภูมิของจี๊ฟเข้า (T_0) ซึ่งมีค่าเท่ากับอุณหภูมิของอากาศตามสมการ $T = T_0$

- กำหนดให้ตัวแหน่งผนังด้านบนไม่มีต่ำเทความร้อนให้กับสิ่งแวดล้อมนอกขอบเขตที่พิจารณา (Thermal Insulation) โดยทั้งการนำและการพาดังสมการ $(-k \nabla T + \rho C_p T u) = 0$
- กำหนดให้ตัวแหน่งฟลักซ์ความร้อน (Heat Flux) โดยตัวแหน่งนี้ค่าฟลักซ์ความร้อนจะมีค่าเท่ากับค่าฟลักซ์ความร้อนที่เกิดจากการนำรวมการฟลักซ์ความร้อนที่เกิดจากการพาดังแสดงตามสมการ $(-k \nabla T + \rho C_p T u) = q_0$
- กำหนดให้ตัวแหน่งฟลักซ์ความร้อนที่เกิดจากการพาความร้อนตรงตัวแหน่งทางออก (Convective Flux) จึงส่งผลให้เทอมของฟลักซ์ความร้อนจากการนำมีค่าเท่ากับศูนย์ตามสมการ $(-k \nabla T) = 0$

โดยตัวแปรในสมการคือ

U = ความเร็ว (Velocity)

∇ = gradient operator

μ = viscosity kg/s.m

p = pressure, N/m²

C_p = specific heat at constant pressure ,J/kg*K

T = อุณหภูมิ (Temperature), K

Q = heat transfer rate , W

ตารางที่ 3.1 แสดงค่าคุณสมบัติของอากาศที่อุณหภูมิเฉลี่ย T_m

ความหนาแน่น (ρ)	1.1774 kg/m ³
ความหนืดพลวต (Dynamic Viscosity, μ)	1.8462×10^{-5} kg/m.s
ความถูกความร้อนจำเพาะ (c_p)	1005.7 J/kg.K
สภาพการนำความร้อน (Thermal Conductivity, k)	0.02624W/m.K

โดยคุณสมบัติต่างๆของไอล ซึ่งในการคำนวณกำหนดให้เป็นอากาศโดยสำหรับการไอล ภายในพื้นที่อุณหภูมิเฉลี่ย

$$T_m = T_{m,i} + \frac{q''_s P}{mc_p} x \quad q''_s = \text{constant}$$

ซึ่งจะได้ $T_m \approx 300 \text{ K}$

T_m = อุณหภูมิเฉลี่ย ,K

$T_{m,i}$ = อุณหภูมิเฉลี่ยขาเข้า, K

q''_s = Heat Flux

P = พื้นที่หน้าตัดของช่องการไอล

X = ความยาวของช่องการไอล

m = อัตราการไอลโดยมวล

3.3.2 สมการสำหรับการไอลและการถ่ายเทความร้อน (Governing Equations)

สำหรับการวิเคราะห์ปัญหาการไอลของของไอลนั้นจะเริ่มพิจารณาจาก สมการการอนุรักษ์ (Conservation Laws) ซึ่งประกอบไปด้วย กฎการอนุรักษ์มวล โน้มถ่วง และพลังงาน ดังแสดงในสมการที่ (3.1) ถึง (3.2)

โดยกำหนดให้การไอลมีสภาวะคงตัว (Steady State) และการไอลเป็นแบบการพัฒนาอย่างเต็มที่ (Fully developed) และไม่พิจารณาแรงโน้มถ่วงจากแรงโน้มถ่วงของโลก (Gravity Force) ซึ่งจะได้สมการความต่อเนื่องและสมการนาเวีย-สโตกส์ ตามเงื่อนไขที่ได้แสดงไว้

1. สมการความต่อเนื่อง

$$\nabla \bullet U = 0 \quad (3.1)$$

2. สมการนาเวียสโตกส์

$$\rho g - \nabla p + \mu \nabla^2 U = \rho \frac{DU}{Dt} \quad (3.2)$$

3. สมการอนุรักษ์พลังงาน

ปัญหาการถ่ายเทความร้อนของแผ่นเป้าหมายจากงานวิจัยนี้ จะไม่พิจารณาการถ่ายเทความร้อนจากการแพร่รังสี เนื่องจากผลของการถ่ายเทความร้อนจากการแพร่รังสีมีค่าน้อยมากเมื่อเท่ากับการถ่ายเทความร้อนโดยการนำหรือการพาดังนั้นจะได้สมการสำหรับการนำและการพาดังนี้

$$\rho c_p \frac{\partial T}{\partial t} + \nabla \cdot (-k \nabla T + \rho c_p U T) = Q \quad (3.3)$$

เนื่องจากการถ่ายเทความร้อนเกิดที่สภาวะคงตัว (Steady State) เมื่อกำหนดให้ความหนาแน่นของไนลอนมีค่าคงที่ และกำหนดให้แหล่งความร้อน (Heat Source, Q) มีค่าเท่ากับศูนย์ ซึ่งจะได้สมการที่ (3.4)

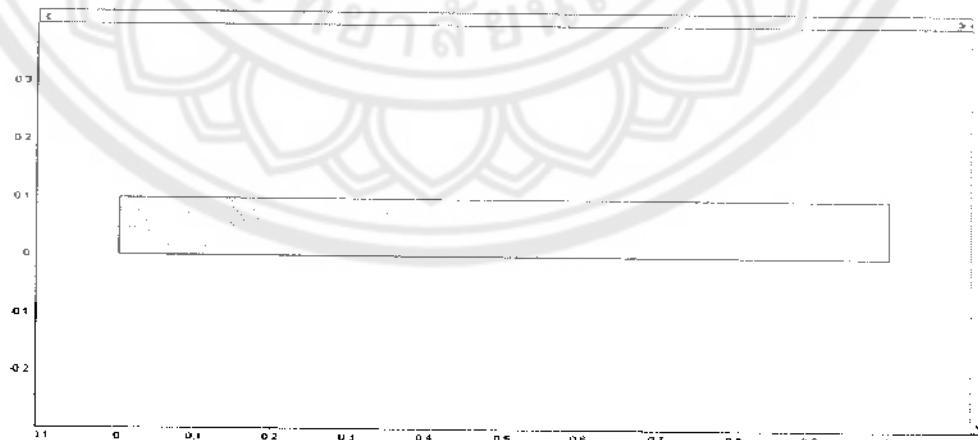
$$\nabla \cdot (-k \nabla T + \rho c_p U T) = 0 \quad (3.4)$$

จากสมการที่ (3.4) ซึ่งเป็นได้ตัดเทอมของเวลาและแหล่งความร้อนออกแล้วจะได้ว่าสมการพลังงานเหลือเพียง 2 เทอม คือ เทอมของการนำความร้อน ($\nabla \cdot (-k \nabla T)$) และเทอมของการพาความร้อน ($\nabla \cdot (\rho c_p U T)$)

3.1.3 การคำนวณเชิงตัวเลข

การคำนวณจะใช้โปรแกรมทางผลงานศาสตร์ของไทย ใน 2 มิติ ประมวลผลซึ่งเป็นการใช้กระบวนการทางไฟฟ้าในตัวเล็กเมนต์ (Finite Element) ในกระบวนการนี้จะใช้สมการนาวีร์-สโตกส์แบบอัดตัวไม่ได้ (Incompressible Navier-Stokes Equations) ซึ่งมีสภาวะการไหลแบบคงตัว และการหาผลเฉลยของสมการการถ่ายเทความร้อนที่สภาวะคงตัว โดยประมวลผลด้วยวิธี Stationary nonlinear แบบ Direct (UMFPACK) ซึ่งเป็นวิธีประมวลผลของระบบที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

สำหรับการสร้างกริด (Grid) ให้กับช่องการไหลสำหรับประมวลผล จะสร้างกริดแบบสามเหลี่ยม ไว้ระเบียบรายหัวหัวทั้งช่องการไหล โดยความละเอียดกริดเท่ากับ 4072 elements ดังแสดงในรูปที่ 3.2

รูปที่ 3.2 การสร้างกริดในช่องการไหล

3.2 พารามิเตอร์และตัวแปรที่ศึกษา

ผลกระบวนการต่อการถ่ายเทความร้อนจะมีปัจจัยหลายอย่างที่เกี่ยวข้องยกตัวอย่างเช่น อุณหภูมิของไอลที่ใช้ในการระบายความร้อน ชนิดของไอล ความเร็วในการไอล พื้นที่ผิวสัมผัสรวมถึงลักษณะของช่องการไอล ถือ ถ้ามีพื้นที่ผิวในการระบายความร้อนเพิ่มมากขึ้นหรือมีความเร็วของไอลมากขึ้นการถ่ายเทความร้อนก็จะดีขึ้นตามไปด้วย ในที่นี้ได้แบ่งผลกระทบที่ส่งผลต่อการระบายความร้อนออกเป็นดังนี้

พารามิเตอร์และค่าคงที่ ที่ศึกษาการ ไอล 2 มิติ โดยกำหนดพารามิเตอร์และตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. ตัวเลขเรย์โนลด์ (Reynolds Number) ให้มีค่าคงที่ทุกกรณี เท่ากับ 1000
2. อัตราส่วนระหว่างความสูงต่อความยาวของช่องการไอล $H/L = 0.1, 0.5, 1.0$
3. ถ้าอากาศรีเวณทางข้ามที่อุณหภูมิ 300 K ($T_s = 300\text{ K}$)
4. ความยาวของช่องการไอล กำหนดให้มีค่าคงที่เป็น 1 m
5. ความกว้างของรอยบุ๋มหรือรอยนูนกำหนดให้มีค่าคงที่คือ 0.1 m
6. ฟลักซ์ความร้อนของพื้นผิวด้านล่างมีค่าคงที่ (q''_w) เท่ากับ 100 W/m^2
7. อัตราส่วนของความกว้างของรอยบุ๋ม (d) และความลึกของรอยบุ๋ม (D_d) รวมทั้งรอยนูนในช่องการไอล

อีกด้วย โดยใช้อัตราส่วนความกว้างของรอยนูน (d) และความลึกของรอยนูน (D_d) เท่ากับรอยบุ๋ม เท่ากับ $0.05, 0.1, 0.3$

พารามิเตอร์รีวิดที่เกี่ยวข้อง

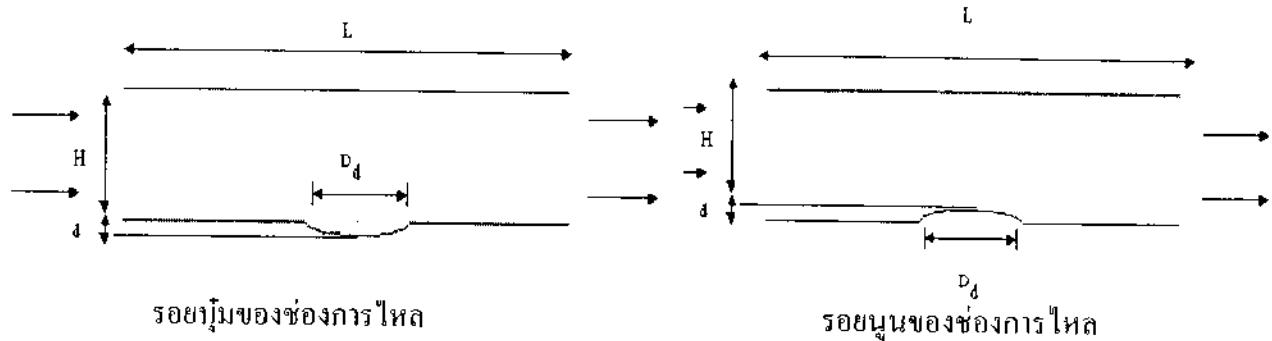
-Reynolds number

$$Re = \frac{\rho u l_c}{\mu} = \frac{u l_c}{v}$$

-Nusselt number

$$Nu = \frac{h l_c}{k}$$

อัตราส่วนของความสูงและความยาวของช่องการไอล (H/L) มีผลต่อการไอล จะส่งผลทำให้เกิดความเร็วและการหมุนวนของอากาศต่างกัน ประสิทธิภาพในการถ่ายเทความร้อน จึงแตกต่างกันตามไปด้วย ซึ่งลักษณะการสร้างช่องการไอลที่มีรอยเว้าและรอยนูนแสดงดังรูปด้านล่าง

d = ความลึกของรอยบุ่มหรือความสูงของรอยนูน

D_d = ความกว้างของรอยบุ่มหรือรอยนูนกำหนดให้มีค่าคงที่คือ 0.1 m

H = ความสูงของช่องการไหด

L = ความยาวของช่องการไหด

หลังจากที่ได้ทำการทดลองตามหัวข้อที่กำหนดไว้แล้วนั้น แสดงผลออกมารูปของอุณหภูมิที่พื้นผิวด้านล่างของช่องการไหด และคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อน (Nusselt number) และ สัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนเฉลี่ย (Average Nusselt number) เพื่อที่จะนำผลการทดลองมาทำกราฟกระห์ที่แสดงผลการทดลองต่อไป